

(25) ซูเราะฮฺ อัลฟุรกอน

เป็นบัญญัติมักียะฮฺ มี 77 आयะฮฺ

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮฺ อัลฟุรกอน

ซูเราะฮฺอัลฟุรกอนเป็นซูเราะฮฺมักียะฮฺ ที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องหลักกา
ศรัทธา อัลอะกิตะฮฺ แก่ข้อสงสัยของพวกมุชริกีนเกี่ยวกับศาสนการเผยแพร่ของท่าน
นะบีมุฮัมมัด คือลลัลลอฮฺอะลลยฺฮิวะชัลลัม และเกี่ยวกับอัลกูรอ่านุลกะรีม ความ
มุ่งหมายหลักของซูเราะฮฺดำเนินไปเกี่ยวกับการยืนยันถึงข้อเท็จจริงของอัลกูรอ่าน
ความถูกต้องของศาสนการเผยแพร่ของมุฮัมมัด คือลลัลลอฮฺอะลลยฺฮิวะชัลลัม หลัก
อะกิตะฮฺแห่งการศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน และเรื่องบางเรื่องของ
ประชาชาติสมัยก่อน ๆ เพื่อเป็นข้อตักเตือน

ซูเราะฮฺนี้เริ่มด้วยการกล่าวถึงอัลกูรอ่าน ซึ่งพวกมุชริกีนได้ใช้วิธีการต่าง ๆ
นานาในการใส่โคล้และปฏิเสธว่ามีใช่เป็นวะฮีย บางครั้งก็กล่าวอ้างว่าเป็นนิทาน
เกี่ยวกับอภินิหารของผู้วิเศษ บางครั้งก็กล่าวว่าเป็นการอุปโลกนของมุฮัมมัด ด้วย
ความร่วมมือของพวกอะซุลลูกิตาบ และอีกบางครั้งก็อ้างว่าเป็นมายากลอันซัดแจ้ง
อัลลอฮฺ ตะอาลาจึงตอบโต้พวกเหล่านั้น ในการกล่าวอ้างอย่างมดเท็จและจินตนา
การที่เหลวไหล พร้อมกับนำหลักฐานและข้อพิสูจน์มาแสดงว่า อัลกูรอ่านนั้นถูก
ประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก หลังจากนั้นได้กล่าวถึงศาสนการเผยแพร่
ซึ่งพวกมุชริกีนที่ดื้อร้นเข้ามาทำเป็นเจ้ากี้เจ้าการเสนอแนะว่า ผู้ที่จะเป็นรอซูลเผยแพร่
ศาสนของอัลลอฮฺนั้นจะต้องเป็นมะลักมีไชบุคคละธรรมดา และว่าศาสนนั้นจะต้องมีมา
เฉพาะสำหรับผู้มีเกียรติและผู้มั่งมีเท่านั้น ส่วนในกรณีที่รอซูลมาจากบุคคละธรรมดา
ผู้ที่จะทำหน้าที่นี้จะต้องเป็นผู้ที่มั่งคั่งและมีหน้ามีตา มีไชคนยากจนอนาถา กำพรว
บิดามารดา ในกรณีนี้อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงตอบโต้ข้อกังขาของพวกเหล่านั้นด้วย
หลักฐานอันซัดแจ้ง

ในหลายโองการได้กล่าวถึงพวกมุชริกีนที่ตระหนักถึงความจริง และยอมรับใน
ข้อเท็จจริงแล้ว แต่พวกเขาได้กลับไปสู่ความเลวทรามอย่างเดิม เช่น อุคบะฮฺ อิบน์
อะบีมุฮ์ญี ขายผู้นี้ได้เข้ารับนับถืออิสลามแล้วเขาได้กลับไปสู่ศาสนาเดิมของเขา โดย

การชักชวนของเพื่อนคือ อุบัย อิบน์ ค่อลัฟ อัลกุรอ่านได้กล่าวถึงชายผู้นี้ว่าเป็นผู้
อธรรมโดยกล่าวไว้ในอายะฮ์ที่ว่า และวันที่ผู้อธรรมจะกัดมือของเขา และกล่าวถึง
เพื่อนของเขาว่า เป็นชัยฏอนมารร้าย

การดำเนินเรื่องของซูเราะฮ์นี้ ได้กล่าวถึงนะบีบางท่านโดยสังเขป และได้กล่าว
ถึงประชาชาติที่ปฏิเสธการศรัทธาต่อบรรดานะบีเหล่านั้น ตลอดจนการลงโทษและ
ความหายนะที่ประสบกับชนเหล่านั้น เนื่องจากการตั้งอริ้นและการปฏิเสธไม่ยอม
ศรัทธาต่อบรรดาอูลูของอัลลอฮ์ เช่น ชนชาติของนะบีนูหฺ อัด ษะมูด ชาวฮัรริส
พวกลูฏ และ ฯลฯ ซูเราะฮ์นี้ยังได้กล่าวถึงหลักฐานต่าง ๆ ที่แสดงถึงอำนาจและ
ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา รวมทั้งความประหลาด และสิ่งแสดงถึงความ
มหัศจรรย์ในการสร้างจักรวาลของพระองค์ ซึ่งเป็นการบ่งชี้ถึงอำนาจของอัลลอฮ์
ตะอาลา และเป็นพยานที่บ่งถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยคุณลักษณะของอิบาตุรเราะหฺมาน และสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงยกย่องให้เกียรติแก่พวกเขา อันเนื่องมาจากการมีมารยาทที่น่าสรรเสริญ สมควร
ได้รับการตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ในสวนสวรรค์

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์อัลฟุรกอน ทั้งนี้เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลาทรงกล่าว
ไว้ในซูเราะฮ์ถึงคัมภีร์นี้ ซึ่งพระองค์ทรงประทานลงมาให้แก่บ่าวของพระองค์คือ
มุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮุอะลยฮิวะซัลลิม นับได้ว่าเป็นนิอมะฮ์อันยิ่งใหญ่แก่มนุษยชาติ
ทั้งปวง เพราะมันเป็นดวงประทีปอันจรัส และแสงสว่างอันชัดแจ้ง ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงแยกแยะให้เห็นอย่างชัดแจ้ง ระหว่างความจริงกับความเท็จ แสงสว่างกับความมืด
และการกุศกับการอีมาน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะถูกขนานนามว่า
อัลฟุรกอน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ความจำเริญยิ่งแต่พระองค์ ผู้ทรงประทาน
อัลฟุรกอน¹ แก่บ่าวของพระองค์ (มุฮัมมัด)
เพื่อเขาจะได้เป็นผู้ตักเตือนแก่ปวงบ่าวทั้งหมด²

2. สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดา
ชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใด
เป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มี
หุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ³
และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรง
กำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ⁴

3. พวกเขาได้เคารพบูชาพระเจ้าอื่น ๆ จาก
พระองค์⁵ โดยที่พระเจ้าเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่ง
ใดทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา และพวกเขา
ไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวเองได้
และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายและ
ความเป็นและการฟื้นคืนชีพ⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَيِّنَاتٍ لِّلَّذِينَ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ۗ

لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ

وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ مَقْدِيرًا ﴿٢﴾

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَن يُنقِصُوا صَرًّا

وَلَا نُنْفَعُوا وَلَا نَنْصُرُوا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً

وَلَا نُنشُرُوا ﴿٣﴾

¹ คืออัลกุรอานลูกะรีม ที่แยกแยะระหว่างความจริงกับความเท็จ

² คือเป็นนะบียของมนุษยชาติทั้งมวล และเตือนสำคัญพวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์

³ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์

⁴ คือให้บังเกิดทุกสิ่งด้วยอำนาจของพระองค์

⁵ คือพวกมุชริกีนได้เคารพบูชารูปปั้นต่าง ๆ อื่นจากพระองค์

⁶ คือไม่สามารถที่จะให้ผู้ใดมีชีวิตขึ้นมา หรือให้ผู้ใดฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก

4. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า แท้จริง อัลกุรอานนี้มีโชอันใด นอกจากการโกหกที่มุฮัมมัดได้กุขึ้นเอง และหมู่ชนอื่นๆ ได้ช่วยเขาในเรื่องนี้¹ ดังนั้น แน่หนอนพวกเขาได้นำมาซึ่งความอยุติธรรมและการโกหก

5. และพวกเขา² กล่าวว่า อัลกุรอานเป็นนิยายของประชาชาติสมัยก่อนๆ ที่เขียนกันขึ้น แล้วถูกนำมาอ่านให้ชื่นใจ ทั้งเวลาเช้าและเวลาเย็น

6. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)³ ผู้ทรงรอบรู้ความลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นผู้ประทานมันลงมา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

7. และพวกเขา⁴ กล่าวว่า อะไรกันกับอรุซูลคนนี้ เขากินอาหารและเดินในตลาด⁴ ทำไมจึงไม่มีมะลักถูกส่งมากับเขา เพื่อจะได้เป็นผู้ตักเตือนร่วมกับเขา⁵

8. หรือมีคลังสมบัติถูกโยนลงมาให้เขา⁶ หรือให้เขามีสวนแห่งหนึ่ง เพื่อเขาจะได้กินสิ่งที่มีอยู่ในนั้นจากมันและบรรดาผู้อุอธรมกล่าวขึ้นว่า พวกเขาไม่มีได้ปฏิบัติตามผู้ใด นอกจากชายผู้ถูกอาคมเท่านั้น⁷

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَفْكٌ مِّنْهُ وَأَنَّهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿١٨﴾

وَقَالُوا اسْطِيرًا لَّا وَلِيَّيَٰهَا أَكْتَبَهَا فِيهَا شَتَّىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا ﴿١٩﴾

قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٠﴾

وَقَالُوا مَا لِيَإِذَا نَدَّ الرَّسُولُ بِأَكْلِ الطَّعَامِ وَيَسْبِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُتُبُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٢١﴾

أَوْ يُنْفِقُ إِلَيْهِ كَنزًا وَتَكُونَ لَهُ حَنَّةً يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٢٢﴾

¹ หมู่ชนอื่นๆ หมายถึงพวกอะฮ์ลุลกิตาบ

² อิบनुอบบาสกล่าวว่ ผู้ที่กล่าวนั้นหมายถึง อันนัฎร อิบดุลฮาริซ และพวกของเขา

³ เป็นการตอบโต้การกล่าวอ้างของพวกเขา

⁴ คืออรุซูลคนนี้กินอาหารเหมือนเรากิน และออกเดินในตลาดเพื่อหาเลี้ยงชีพเหมือนพวกเรา

⁵ เพื่อจะได้เป็นพยานแห่งความจริง ตามที่เขา กล่าวอ้าง

⁶ เพื่อที่จะช่วยให้เขาไม่ต้องทำมาหาเลี้ยงชีพเช่นสามัญชน

⁷ หมายถึงมุฮัมมัดถูกเวทมนตร์คาถา ทำให้สติพันเพือน แล้วอ้างว่าเป็นอรุซูล

9. จงดูเถิด พวกเขาได้เปรียบเปรยตัวอย่างต่าง ๆ แก่เจ้า (มุฮัมมัด) อย่างไร พวกเขาจึงหลงทางแล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะพบทางแห่งความจริงได้¹
10. ความจำเริญยิ่งแต่พระองค์ ผู้ซึ่งหากพระองค์ทรงประสงค์จะให้เจ้ามีดียิ่งกว่านั้น คือมีสวนหลากหลาย ณ เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน และทรงให้เจ้ามีวังหลายหลัง²
11. แต่ว่าพวกเขาปฏิเสธวันอวสาน และเราได้เตรียมไฟอันร้อนแรงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธวันอวสาน
12. เมื่อรกญะฮ์นั้นเห็นพวกเขาจากที่ไกล ๆ³ พวกเขาจะได้ยินเสียงคุใหม่และเสียงเดือดพล่านของมัน
13. และเมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในสถานที่ที่แคบ ในสภาพที่ถูกมัดมือติดกับลำคอ ณ ที่นั้นพวกเขาจะวิงวอนขอความพินาศให้แก่ตัวเขา
14. ในวันนี้เจ้าอย่าได้วิงวอนขอความพินาศเพียงครั้งเดียว แต่จงวิงวอนขอความพินาศหลาย ๆ ครั้ง⁴

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٦﴾

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ
لَكَ قُصُورًا ﴿٧﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿٨﴾

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا
وَزَفِيرًا ﴿٩﴾

وَلِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ
دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٠﴾

لَا نَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاجِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا
كَثِيرًا ﴿١١﴾

¹ คือหลงทางด้วยการปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาและปฏิเสธการเป็นรอซูลของมุฮัมมัดด้วย การเปรียบเปรยของพวกเขาก็เป็นการขัดกัน เพราะบางครั้งพวกเขากล่าวหาว่า มุฮัมมัดเป็นกวี บางครั้งก็ว่าเป็นนักมายากล และบางครั้งก็ว่าเป็นคนบ้า

² ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่พวกมุชริกีนได้เสนอไว้ในอายะฮ์ก่อน ๆ นั้น หากอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประสงค์จะประทานให้แก่เนบีม์ของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะประทานให้ดียิ่งกว่าที่พวกเขาวาดภาพไว้เสียอีก ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ในอายะฮ์นี้

³ กล่าวว่าเป็นระยะทางไกลถึง 500 ปี

⁴ มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาเช่นนั้น

15. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สิ่งนั้น¹ ดีกว่า หรือว่าสวนสวรรค์ซึ่งวันจันทร์ที่บรรดาผู้ยำเกรง ถูกสัญญาไว้ว่า สำหรับพวกเขาจะได้รับการตอบแทนและทางกลับที่ดี

16. สำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้น จะได้รับสิ่งที่พวกเขาประสงค์ โดยพำนักอยู่ตลอดเวลา มันเป็นสัญญาที่ถูกวอนขอต่อพระเจ้าของเจ้า²

17. และวันที่พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาและบรรดาผู้ที่พวกเขาเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์³ แล้วพระองค์ตรัสขึ้นว่า พวกเจ้าทำให้บรรดาบ่าวของข้าเหล่านั้นหลงทางกระนั้นหรือ หรือว่าพวกเขาหลงทางกันเอง

18. พวกเขา กล่าวว่า มหาบริสุทธิ์ที่พระองค์ท่าน ไม่เป็นการบังควรแก่พวกเรา ที่พวกเราจะยึดถือผู้คุ้มครองอื่น ๆ นอกจากพระองค์ แต่ทว่าพระองค์ได้ทรงประทานปัจจัยให้แก่พวกเขา และบรรพบุรุษของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขาได้ลืมต่อการรำลึก และพวกเขาได้เป็นหมู่ชนที่วิบัติ

قُلْ أَذِلَّةٌ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ حِزَابًا وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ﴿١٦﴾ كَانَتْ عَلَى رِجِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٧﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ مَا أَنْتُمْ إِلَّا ضَلَمْتُمْ عِبَادِي هَذَا أَمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَوْلَا أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾

قَالُوا اسْتِخْدَاكَ مَا كَانَ يُلْبِغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الَّذِي كَرَّمُوا وَكَانُوا قَوْمًا بَوْرًا ﴿١٨﴾

¹ คือไฟอันร้อนแรง

² เป็นสัญญาอันแท้จริงต่อพระเจ้าของเจ้า

³ คือในวันกิยามะฮ์ ซึ่งพระองค์จะทรงรวบรวมพวกกุฟฟาร บรรดาเจร็ด และสิ่งที่ถูกบูชาทั้งหลายอื่นจากอัลลอฮ์ เช่น มะลาอิกะฮ์ อีซา และอุไซร

19. แน่نون พวกเขาได้ปฏิเสธพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาเจ้ากล่าว¹ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถเสียมิให้มีการลงโทษ และไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือได้² และผู้ใดในหมู่พวกเขากระทำความผิด เราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษอันมหันต์

20. และเรามีได้ส่งคนใดจากบรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้า นอกจากพวกเขาจะรับประทานอาหารอย่างสามัญชน และเดินท่องไปในตลาด³ และเราได้ทำให้บางคนในพวกเขาเป็นการทดสอบแก่อีกบางคน⁴ เพื่อควาพวกเขาจะอดทนไหม และพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเห็นทุกอย่าง

21. และบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรากล่าวว่า โฉนเหล่านี้ละอิกะฮ์จึงไม่ถูกส่งลงมายังพวกเรา หรือเราไม่เห็นพระเจ้าของเรา⁵ แน่نون พวกเขาหยิ่งยโสในตัวของพวกเขา และพวกเขาได้ละเมิดขอบเขตอย่างมาก

22. วันที่พวกเขาเห็นมะลาอิกะฮ์ ในวันที่นั้นจะไม่มีข่าวดีสำหรับบรรดาผู้กระทำความผิด และมะลาอิกะฮ์จะกล่าว ว่า สวรรค์จะถูกห้ามอย่างเด็ดขาดสำหรับพวกเขา⁶

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ
فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صِرَافًا وَلَا تَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ
مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لِيَأْكُلُوا الطَّعَامَ وَيَسْتَشِيرُوا فِي الْأَسْوَاقِ
وَعَمَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً
أَتَّصِرُوكُمْ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

❖ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا
الْمَلَكُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتْوًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حَبْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสั่งสอนพวกกุฟฟารว่า พวกเขาที่ถูกเคารพบูชาได้ปฏิเสธพวกเขาเจ้าต่อคำกล่าวของพวกเขาเจ้าที่ว่า พวกเขาเป็นพระเจ้า

² ไม่สามารถปกป้องจากการลงโทษ หรือช่วยตัวเองให้พ้นจากการลงโทษได้

³ เดินท่องไปในตลาดเพื่อแสวงหาปัจจัยและการค้า และนี่คือแนวทางของบรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้า

⁴ คืออัลลอฮ์ทรงทดสอบคนรวยให้จนลง คนมีเกียรติให้ตกต่ำลง และคนมีสุขภาพดีให้เจ็บป่วย สิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นการทดสอบความอดทนของพวกเขา และการอีมานของพวกเขา ว่า พวกเขาจะชอบคุณหรือแสร้งคุณ

⁵ เพื่อบอกพวกเขาถึงการเป็นรอซูลของมุฮัมมัดว่าเป็นจริง

⁶ วันที่มะลาอิกะฮ์ลงมาเพื่อปลิดชีวิตพวกเขา ในวันที่นั้นพวกมุชริกีนจะไม่ได้รับข่าวดี แต่กลับจะมีแต่ความผิดหวังและขาดทุน

- 23. และเรามุ่งสู่ส่วนหนึ่งของการงานที่พวกเขาได้ปฏิบัติไป¹ แล้วเราจะทำให้มันไร้คุณค่ากลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน²
- 24. ชาวสวนสวรรค์ในวันนั้นจะอยู่ในที่พำนักอันดี และที่พักผ่อนอันสบายยิ่ง
- 25. และวันที่ท้องฟ้าจะแตกออกจากก้อนเมฆ³ และมะลาอิกะฮ์จะถูกส่งทยอยลงมา
- 26. ในวันนั้น อำนาจอันแท้จริงเป็นสิทธิ์ของพระผู้ทรงกรุณาปรานี และมันเป็นวันที่ลำบากแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา
- 27. และวันที่ผู้อธรรมจะกัดมือของเขาแล้วจะกล่าวว่า โอ้ ถ้าฉันได้ยึดแนวทางร่วมกับอรรชูลก็จะเป็นการดี⁴
- 28. โอ้ความวิบัติแก่ฉัน หากฉันไม่คบคนนั้นเป็นเพื่อน

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِن عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

﴿٢٥﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّ السَّمَاءُ بِالسَّعْمِ يُرْسِلُ السَّمَاءُ نَزِيلًا ﴿٢٥﴾

أَلَمْ لِكُ يَوْمَئِذٍ الْخَلْقُ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

وَيَوْمَ يَبْغُضُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾

يَا تَوَلَّيَ لَيْتَنِي لَوْلَا أَخَذْتُهَا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾

¹ คือการงานที่พวกเขาเชื่อมั่นว่าเป็นการงานที่ดี เช่น การให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน และการต่อญาติ
² เพราะการงานเหล่านั้นมิได้ตั้งอยู่บนมูลฐาน และมีได้เกิดจากการศรัทธา
³ คือบรรยากาศเต็มไปด้วยความมืดมน
⁴ สาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้ มีรายงานว่า อุกบะฮ์ อิบน์ อะบีมุอัยญ์ เพื่อนสนิทของอุบัย อิบน์ คอลัฟ ได้จัดงานวะลีมะฮ์ขึ้นโดยเชิญชาวกุเรซหลายคนไปร่วมงาน และได้เชิญท่านร่อซูลลอสย คือลัลลอสยอะลียะฮ์ซะลัม ไปร่วมด้วย เมื่ออาหารถูกนำมาเลี้ยงท่านร่อซูลลอสยได้กล่าวขึ้นว่า ฉันจะไม่รับประทานอาหารของท่าน จนกว่าท่านจะยืนยันปฎิญาณตนว่า ฉันนั้นเป็นร่อซูลของอัลลอสย อุกบะฮ์ก็ได้ปฏิบัติตามนั้น ท่านร่อซูลลอสย คือลัลลอสยอะลียะฮ์ซะลัม จึงได้รับประทานอาหารที่ได้ถูกจัดมาถึงแม้ว่าสาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้ลงมา เพราะอุกบะฮ์หรือใครก็ตามที่เป็นผู้อธรรม แต่ฉันก็คลุ้มไปถึงทุกคนที่เป็นผู้อธรรม

29. แน่นอน เขาได้ทำให้ฉันหลงผิดจากการตักเตือน¹ หลังจากที่ฉันได้มีมายังฉัน และชัยฏอนมารร้ายนั้น มันเป็นผู้เหี้ยมดทรมามนุษย์เสมอ²

30. และร่อซูลได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงชนชาติของข้าพระองค์ได้ยึดเอาอัลกุรอานนี่เป็นที่ทอดทิ้งเสียแล้ว³

31. และเช่นนั้นแหละ เราได้ทำให้มีศัตรูผู้กระทำผิดแก่ನೆบิทุกคน⁴ และพอเพียงแล้วที่พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้แนะทางฮิดาเยฮ์ และทรงเป็นผู้ช่วยเหลือ

32. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา กล่าวว่าทำไมอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาแก่เขาครั้งเดียวกันทั้งหมด เช่นนั้นแหละ เพื่อเราจะทำให้หัวใจของเจ้ามันคงหนักแน่น⁵ และเราได้จัดให้มันเป็นระเบียบเรียบร้อย

33. และพวกเขาจะไม่นำข้อเปรียบเทียบ (ข้อสงสัย) ใด ๆ มายังเจ้า⁶ เว้นแต่เราจะได้นำความจริงมาให้เจ้า และการอธิบายอย่างดียิ่ง

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

وَقَالَ الرَّسُولُ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ
فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

¹ หลังจากการฮิดาเยฮ์และการอีมาน

² คือหลังจากที่มันได้ลบล้างให้เขาหลงทางแล้ว มันก็จะปลีกตัวออกไปในขณะที่เขาอยู่ในภาวะคับขัน

³ เป็นการร้องเรียนประชาชาติของท่านต่ออัลลอฮ์ เพื่อจะปรามหรือขู่ประชาชาติของท่าน

⁴ จุดมุ่งหมายก็เพื่อเป็นการปลอบใจท่านนะบิ ให้ยึดถือแบบอย่างของบรรดานะบิที่ท่านก่อน ๆ

⁵ ต่อการแบกภาระ เพื่อเจ้าจะได้ท่องจำแล้วปฏิบัติให้เป็นไปตามสิ่งที่มียูในนั้น

⁶ คือจะนำเอาข้อสงสัยหรือหลักฐานใด ๆ มา เพื่อประณามและติเตียน

34. บรรดาผู้ที่ถูกลากให้มาชุมนุมกัน จะใช้
ใบหน้าที่ของพวกเขาเดินไปยังนรกญะฮันนัม ชน
เหล่านั้นจะอยู่ในสถานที่ที่เร็ว และหลงทางยิ่ง¹

35. และแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์ (เตา-
รอด) แก่มูซา และเราได้ให้พี่ชายของเขาชื่อ
ฮารูนเป็นผู้ช่วยเหลือ

36. แล้วเราได้กล่าวว่ เจ้าทั้งสองจงออกไปยัง
หมู่ชนที่ปฏิเสธ ไม่เชื่อโองการทั้งหลายของเรา²
และเราได้ทำลายพวกเขาอย่างพินาศย่อยยับ³

37. และหมู่ชนของนูหฺ เมื่อพวกเขาปฏิเสธไม่
เชื่อฟังบรรดารอซูล เราได้ให้พวกเขาจมน้ำตาย
และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นสัญญาณหนึ่งแก่
มนุษยชาติ⁴ และเราได้เตรียมการลงโทษอย่าง
เจ็บปวดไว้สำหรับบรรดาผู้อธรรม⁵

38. และเราได้ทำลายพวกอ้าต และพวกชะมูด
และชาวบ่อน้ำ และชนชาติอีกมากมายระหว่าง
นั้น

39. และชนชาติแต่ละสมัยเราได้นำหลักฐาน
มาชี้แจงแก่เขา และชนชาติแต่ละสมัยนั้นเรา
ก็ได้ทำลายอย่างสิ้นซาก⁶

الَّذِينَ يُعْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ سُرُّ مَكَانًا وَأَصْلُ سَبِيلًا ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٢٦﴾

فَقُلْنَا اذْهَبْ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَذَمِّرْ لَهُمْ بُرُودًا ﴿٢٧﴾

وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ
وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٨﴾

وَعَادَ وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا
بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٢٩﴾

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا
تَتْبِيرًا ﴿٣٠﴾

¹ มีรายงานหะดีษกล่าวว่า มีผู้กล่าวขึ้นว่า โอ้ท่านร่อซูลลุลลอฮ์ ทำไมพวกกาฟิรจึงถูกนำมาชุมนุมด้วยการใช้ใบหน้าที่พวกเขาเดินในวันกียามะฮ์เล่า ท่านกล่าวว่า แท้จริงผู้ที่ให้เขาเดินบนเท้าทั้งสองของเขา ย่อมเป็นผู้สามารถที่จะให้เขาเดินบนใบหน้าที่เขาในวันกียามะฮ์

² คือฟิรเอานและพรรคพวกของเขา

³ เพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดารอซูลของเรา

⁴ เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่เชื่อฟังร่อซูลของพวกเขา คือนูหฺ

⁵ การลงโทษดังกล่าวนี้สำหรับโลกอาคิเราะฮ์ นอกเหนือไปจากที่พวกเขาได้ประสบมาแล้วในโลกดุนยา

⁶ โดยที่ข้อตักเตือนและคำสั่งสอนไม่เกิดประโยชน์แก่พวกเขา

40. และแน่นอน พวกเขาได้ผ่านมายังหมู่บ้าน ซึ่งถูกทำลายโดยก้อนหินจากฟากฟ้า แล้วพวกเขาไม่เห็นมันดอกหรือ¹ เปล่าหรือ พวกเขาไม่หวังที่จะกลับคืนชีพอีกต่างหาก

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

41. และเมื่อพวกเขาเห็นเจ้า (มุฮัมมัด) พวกเขา ก็จะไม่ถือเอาเจ้าเป็นอย่างอื่น นอกจากเพื่อ เป็นที่ล้อเลียน นี่หรือที่อัลลอฮ์ทรงส่งมาให้ เป็นรอสูล

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَنْخَازُكَ لَا يُهْمُوا
أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

42. เขาเกือบจะทำให้พวกเราหลงทางไปจาก (การสักการะบูชา) บรรดาพระเจ้าของเรา หากว่าเราไม่อดทนยึดมั่นต่อพระเจ้าเหล่านั้น และพวกเขาจะรู้เมื่อพวกเขาได้พบเห็นการลงโทษ ว่าผู้ใดจะหลงทางกันแน่²

إِنَّكَ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا
لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

43. เจ้าไม่เห็นดอกหรือ ผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ต่ำ ของเขาเป็นพระเจ้าของเขา³ แล้วเจ้าจะเป็นผู้ คุ่มครองเขากระนั้นหรือ

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

44. หรือเจ้าจะคิดว่า ส่วนใหญ่ของพวกเขาจะ ได้อินหรือ หรือใช้สติปัญญา⁴ พวกเขาไม่ใช่อื่น ไตดอก นอกจากเป็นเช่นปศุสัตว์⁵ ยิ่งไปกว่า นั้น พวกเขาจะหลงทางเสียอีก

أَمْ تَحْسَبُ أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ
إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

¹ พวกเขาได้เห็นหนทางผ่านบ่อยครั้ง ในการค้าขายของพวกเขาไปยังเมืองซาม คือผ่านไปยังหมู่บ้านที่ถูก ทำลายโดยก้อนหินจากฟากฟ้า คือหมู่บ้าน (ชะตุม) ซึ่งเป็นหมู่บ้านใหญ่แห่งหนึ่งของชนชาติลูฏ

² เป็นการเตือนสำทับว่า ในวันอาคิเราะฮ์ใครจะหลงทางกันแน่ พวกเขาหรือมุฮัมมัด

³ อิบน์อบบาสกล่าวว่า ชายบางคนในหมู่พวกมุชริกีนบูชาก้อนหิน เมื่อเขาเห็นก้อนหินที่ตึกกว่าเขาก็จะ หึ่งก้อนเก่า แล้วเอาก้อนใหม่มาเคารพบูชา

⁴ คือพวกเขาจะรับฟังสิ่งที่เจ้ากล่าวแก่พวกเขา หรือใช้สติปัญญาใคร่ครวญสิ่งที่เจ้านำมาชี้แจง

⁵ แต่ทว่ายิ่งร้ายไปกว่าปศุสัตว์เสียอีก เพราะสัตว์เหล่านั้นยังรู้จักเจ้าของและรู้ว่าใครทำดีกับมัน ส่วนพวก เหล่านั้นไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้าของพวกเขา ไม่รู้จักการทำความดีและบุญคุณของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา

45. เจ้ามิได้พิจารณาัยัง (อาณาภาพแห่ง) พระเจ้า
ของเจ้าดอกหรือว่า พระองค์ทรงแผ่เงาออก
อย่างไร¹ และหากพระองค์ทรงประสงค์ แน่نون
พระองค์จะทรงทำให้มันหยุดหนึ่ง² แล้วเราได้
ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นสัญญาณหนึ่งในการนี้³

46. แล้วเราได้ให้เงาสูดสิ้นไปยังเราที่ละ
น้อยๆ⁴

47. และพระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางคืนเป็น
อาการสำหรับพวกเจ้า⁵ และให้การนอน
เป็นการพักผ่อน และทำให้กลางวันเป็นการ
เคลื่อนไหว⁶

48. และพระองค์คือผู้ส่งลม เป็นการนำข่าวดี
ล่วงหน้า ท่ามกลางความเมตตาของพระองค์⁷
และเราได้ประทานน้ำบริสุทธิ์ลงมาจากฟากฟ้า

لَمْ تَرَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ
لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿١٩﴾

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا سِيرًا ﴿٢٠﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٢١﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنَاتِكَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٢٢﴾

¹ คือความมหัศจรรย์และอาณาภาพของพระองค์ ในการแผ่เงาให้ทอดออกไปในเวลากลางวัน เพื่อมนุษย์
จะได้พักผ่อนภายใต้ร่มเงาต่าง ๆ จากความร้อนระอุของดวงอาทิตย์

² คืออยู่กับที่ไม่เปลี่ยนแปลง แต่ด้วยอาณาภาพของพระองค์ ทรงทำให้มันโยกย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีก
ที่หนึ่ง จากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง บางครั้งก็อยู่ทางด้านตะวันออก บางครั้งก็อยู่ทางด้านตะวันตก
และอีกบางครั้งก็อยู่ทางด้านหน้า หรือด้านหลัง

³ คือเราทำให้การขึ้นของดวงอาทิตย์เป็นสัญญาณแห่งการปรากฏเงา

⁴ คือเราได้ให้เงานี้สูดสิ้นไปที่ละน้อย มิใช่ให้หมดไปอย่างกะทันหัน เพื่อมิให้ผลประโยชน์ของมัสจุ
ยุงเหยิงไกลลอลลมห่าน อิบนูอับบาสกล่าวว่า เงาเริ่มตั้งแต่เวลาแสงเงินแสงทอง จนกระทั่งถึงเวลา
ดวงอาทิตย์ขึ้น

⁵ คือทำให้กลางคืนเสมือนเครื่องนุ่งห่ม ที่ปกปิดพวกเจ้าด้วยความมืดของมัน

⁶ คือกลางวันเป็นเวลาที่มีมนุษย์ออกไปทำมาหากิน

⁷ คือส่งลมเป็นการแจ้งข่าวดีถึงการที่ฝนจะตก

49. เพื่อเราจะให้มีชีวิตด้วยมัน (น้ำ) แก่แผ่นดิน
ที่แห้งแล้ง¹ และเราจะให้สิ่งที่เราสร้างมันขึ้นมา
เช่น ปศุสัตว์และมนุษย์มากมาย ต็มมัน²

50. และโดยแน่นอน เราได้ชี้แจงมัน (อัล-
กุรอาน) ระหว่างพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้
พิจารณา³ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ยอมรับ
นอกจากการต้อติงและปฏิเสธ

51. และหากเราประสงค์ แน่แน่นอนเราก็จะส่งผู้
ตักเตือนไปยังทุก ๆ เมือง⁴

52. ดังนั้น เจ้าอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธา
และจงต่อสู้ดิ้นรนกับพวกเขาด้วยมัน (อัลกุ-
รอาน) โดยการต่อสู้ดิ้นรนอันยิ่งใหญ่⁵

53. และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลทั้งสอง
บรรจบติดกัน อันนี้ชิดสนิทและอันนี้เค็มจัด
และทรงทำที่คั่นระหว่างมันทั้งสอง และที่กั้น
ขวางอันแน่นอนหนา⁶

لَتَحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَتُسْقِيَهُ، وَمَا خَلَقْنَا
أَنْفُسًا وَأَنْسَاءً كَثِيرًا ۝٤٩

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَكَّرُوا
فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كَفُورًا ۝٥٠

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝٥١

فَلَا تَطْعَمُ الْكَافِرِينَ
وَجَاهِدْهُمْ بِهِ، جِهَادًا كَبِيرًا ۝٥٢

• وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَذَا مِلْحٌ أُجْحٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝٥٣

¹ คือเราจะให้แผ่นดินที่แห้งแล้งไม่มีพืชพรรณธัญญาหาร มีชีวิตขึ้นมาด้วยน้ำ

² เพื่อให้ปศุสัตว์และมนุษย์ได้เต็มจากมัน เพราะน้ำเป็นชีวิตของทุกสิ่งที่มีชีวิต

³ คือเราได้ยกอุทาหรณ์ในอัลกุรอานนี้แก่มนุษย์แล้ว และเราได้ชี้แจงหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่าง ๆ ที่มีอยู่
ในนั้น เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญพิจารณา

⁴ หากเราต้องการ เราก็จะช่วยผ่อนคลายความยากลำบากของการเป็นนะบีจากเจ้า ด้วยการส่งนะบีเป็น
ผู้ตักเตือนสั่งสอนในทุก ๆ หัวเมือง แต่เราเจาจะจงเจ้าให้เป็นนะบีเผยแพร่อะยังชาวโลกทั้งมวล อันเป็น
การให้เกียรติแก่เจ้า

⁵ คืออย่าเชื่อฟังพวกเขาที่ซอรั้งเจ้าให้ระงับการกล่าวถึงบรรดาพระเจ้าของพวกเขา และจงต่อสู้ดิ้นรน
หรือต่อต้านพวกเขาด้วยหลักฐานจากอัลกุรอานจนถึงที่สุด อย่าได้ท้อถอย

⁶ คือทำให้ทะเลทั้งสองมาบรรจบติดเคียงข้างกัน โดยที่น้ำจืดกับน้ำเค็มจะไม่ปะปนกัน คือมีที่กั้นระหว่าง
น้ำทั้งสองโดยอาณาภาพของพระองค์

54. และพระองค์คือผู้ทรงบังเกิดมนุษย์จากน้ำ (อสุจิ) และทรงทำให้มีเชื้อสายและเครือญาติ¹ และพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอาณาภาพ

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

55. และพวกเขาเคารพอบาตะฮ์ขึ้นจากอัลลอฮ์ ซึ่งมันไม่ให้คุณแก่พวกเขาและไม่ให้โทษแก่พวกเขา² และผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นผู้ช่วยเหลือ (ชัยฏอน) ให้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา³

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

56. และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน⁴

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

57. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันมิได้ขอค่าจ้าง จากพวกท่านในการเผยแพร่ เว้นแต่ว่าผู้ใด ประสงค์ก็ให้เขายึดเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของเขา⁵

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ ۖ إِنْ أَتَىٰكُمْ أَن يَتَّخِذُوا إِلَٰهًا مِّن سِوَا اللَّهِ

58. และเจ้าจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงดำรงชีวิตตลอดกาล ไม่ตาย⁶ และจงแช่ซ้องสดดี

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۗ وَكَفَىٰ بِهِ بُدُوبَ عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾

¹ ทางเชื้อสายคือการทำความรู้จักและติดต่อกันอยู่เสมอ ส่วนทางเครือญาติคือการทำให้เกิดความรักใคร่ และการรวมกันระหว่างคนแปลกหน้ากับคนใกล้ชิด

² คือเคารพรูปปั้น เจว็ด ที่ไม่ให้คุณให้โทษแก่พวกเขาเลย เพราะมันเป็นสิ่งไม่มีชีวิต ไม่มีความรู้สึก ไม่เห็น และไม่สัมผัสปัญญา

³ เพราะการบูชาของเขาคือรูปปั้น เป็นการช่วยเหลือชัยฏอน

⁴ เป็นผู้แจ้งข่าวดีแก่บรรดามุอ์มินถึงสวนสวรรค์อันบรมสุข และตักเตือนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงการลงโทษด้วยไฟนรก

⁵ คือผู้ใดประสงค์จะถือเป็นแนวทางเพื่อความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ด้วยการศรัทธาและปฏิบัติความดี ก็จงกระทำเถิด

⁶ คือจงยึดมั่นและมอบหมายการงานทั้งหลายของเจ้าต่อพระผู้ทรงดำรงชีวิตอยู่ตลอดเวลา

ด้วยการสรรเสริญพระองค์ และพอเพียงแล้ว
สำหรับพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้ในความผิดทั้งหลาย
ของปวงบ่าวของพระองค์¹

59. พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่มีอยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น ในระยะ 6
วัน² แล้วพระองค์ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์³
พระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นจงถามผู้รู้เกี่ยวกับ
พระองค์

60. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงสujud
ต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี พวกเขาได้กล่าวว่า
ใครคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี จะให้เราสujud
ตามที่ท่านสั่งเรากระนั้นหรือ⁴ และมันได้เพิ่ม
การหันห่างออกไปแก่พวกเขา⁵

61. ความจำเริญยิ่งแต่พระผู้ทรงทำให้ชั้นฟ้า
มีหมู่ดวงดาว⁶ และได้ทรงทำให้มีตะเกียง⁷ ใน
นั้นและดวงจันทร์มีแสงนวล

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
فَسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ تُفُورًا ﴿٦٠﴾ ﴿٦١﴾

نَبَارِكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾

¹ คือเป็นการพอเพียงสำหรับเจ้าแล้วที่อัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูการงานของปวงบ่าว ไม่มีสิ่งใดที่จะปิดบัง
พระองค์ได้

² อิบน์ญุไบรฺกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงสามารถที่จะสร้างมันได้ในชั่วขณะหนึ่ง แต่พระองค์ทรงสอนบ่าวของ
พระองค์ให้รู้ถึงความเรียบร้อย และความหนักแน่นมั่นคง

³ เป็นการสถิตย์ที่เหมาะสมกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์โดยปราศจากการเปรียบเทียบ

⁴ คือจะให้เราสujudตามที่ท่านสั่งให้เราสujudต่อพระองค์ โดยที่เราไม่รู้จักพระองค์กระนั้นหรือ

⁵ คำพูดเช่นนี้ได้ทำให้พวกเขาเพิ่มความห่างไกลจากศาสนา และเตลิดหนีออกไป

⁶ หมายถึงดวงดาวน้อยใหญ่และมากหลาย

⁷ หมายถึงดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงจ้าในเวลากลางวัน

62. และพระองค์คือผู้ทรงบันดาลให้มีกลางวัน และกลางวัน หมุนเวียนแทนที่กัน¹ สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะใคร่ครวญ² หรือปรารถนาจะชอบคุณ

63. และปวงบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาปรานีคือ³ บรรดาผู้ที่เดินบนแผ่นดินด้วยความสงบเสงี่ยม⁴ และเมื่อพวกเขาเงยสากล่าวทักทายพวกเขา พวกเขา จะกล่าวว่า ศานติ หรือสลาม

64. และบรรดาผู้ใช้เวลากลางวันทำการสujud และยี่น (ละหมาด) เพื่อพระเจ้าของพวกเขา⁵

65. และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงปิดเป่าการลงโทษของนรกให้พ้นไปจากเรา⁶ แท้จริงการลงโทษของมันนั้นมันคงอยู่ตลอดกาล

66. แท้จริงมันเป็นที่ยู่และที่พำนักอันเลวร้ายยิ่ง⁷

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿١٦﴾

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿١٧﴾

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿١٨﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿١٩﴾

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٢٠﴾

¹ คือให้ทั้งสองโคจรแทนที่กัน กลางวันจะมาพร้อมกับแสงของมัน แล้วกลางวันก็ติดตามมาพร้อมกับความมืดของมัน

² คือจะใคร่ครวญถึงสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ และความมหัศจรรย์ในการสร้างของพระองค์

³ คือปวงบ่าวซึ่งอัลลอฮ์ทรงรักพวกเขา

⁴ ไม่ใช่เดินอย่างสะเปะสะปะ เย่อหยิ่งจองทอ หรือเดินแกว่งไปแกว่งมา หรือเดินอวดโก้

⁵ คือผู้ที่ตื่นขึ้นในเวลากลางคืนดิ๊กสวดเพื่อทำละหมาด อ่านอัลกุรอาน ซิกรุลลอฮ์ และซอลอ์แก่โทษต่อพระองค์

⁶ คือร้องวนขอต่อพระองค์ให้พวกเขารอดพ้นจากการลงโทษของไฟนรก

⁷ คือทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้จงรักภักดีต่อพระองค์ พวกเขาก็ยังมีความกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์

67. และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาใช้จ่าย พวกเขา
ก็ไม่สรุ่ยสรุ่ย และไม่ตระหนี่¹ และระหว่าง
ทั้งสองสภาพนั้น พวกเขาอยู่สายกลาง

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا
وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

68. และบรรดาผู้ที่ไม่วิ่งวอนขอพระเจ้าอื่นใด
คู่เคียงกับอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่ง
อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม²
และพวกเขาไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำ
เช่นนั้น เขาจะได้พบกับความผิดอันมหันต์³

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾

69. การลงโทษในวันกียามะจะถูกเพิ่มขึ้น
เป็นสองเท่าสำหรับเขา และเขาจะอยู่ในนั้น
อย่างอัปยศ

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٦٩﴾

70. เว้นแต่ผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว และศรัทธา
และประกอบกิจการที่ดี⁴ เขาเหล่านั้นแหละ
อัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็น
ความดี และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรง
เมตตาเสมอ

إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سُوءَاتِهِم حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

¹ คือพวกเขามีได้เป็นคนสรุ่ยสรุ่ยในการใช้จ่าย เพื่อการกินการดื่มและการแต่งกาย และมีได้เป็นคน
บกพร่องและหวงแหนจนกระทั่งกลายเป็นคนตระหนี่

² เว้นแต่สิ่งสมควรฆ่า เช่น การฆูฟรุหลังจากศรัทธาแล้ว หรือการผิดประเวณีหลังจากแต่งงานแล้วหรือ
การฆ่าที่เป็นการลงโทษตอบแทน

³ คือผู้ใดปฏิบัติสิ่งที่เป็นความผิดอันมหันต์ เช่น การตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ การฆ่าชีวิต และการผิดประเวณี
ในวันกียามะเขาจะได้รับการตอบแทนและการลงโทษเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

⁴ แต่ถ้าผู้ใดขอลูกแก่โทษกลับเนื้อกลับตัว เสียใจในการกระทำที่ล่วงมาแล้ว และจะไม่กลับไปประพฤติปฏิบัติ
อีก และประกอบกิจการที่ดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ก็จะทรงยกโทษให้เขา เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยและ
ทรงเมตตาเสมอ

71. และผู้ใดกลับเนื้อกลับตัวและกระทำความดี
แท้จริงเขากลับเนื้อกลับตัวเข้าหาอัลลอฮฺอย่าง
จริงจัง¹

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾

72. และบรรดาผู้ไม่เป็นพยานในการเท็จ² และ
เมื่อพวกเขาผ่านเรื่องไร้สาระ พวกเขาผ่านไป
อย่างมีเกียรติ³

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾

73. และบรรดาผู้ที่เมื่อถูกกล่าวเตือนให้รำลึก
ถึงโองการทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขา
พวกเขาจะไม่ผินหลังให้เป็นสภาพเช่นคนหูหนวก
ตาบอด⁴

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾

74. และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็น
เจ้าของเรา ขอพระองค์โปรดประทานแก่เรา
ซึ่งคู่ครองของเราและลูกหลานของเรา ให้เป็น
ที่รื่นรมย์แก่สายตาของเรา⁵ และทรงทำให้เรา
เป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้ยำเกรง

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَدُرِّبِنَا فَرَةً أَغْنِبْ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

75. เขาเหล่านั้นจะได้รับการตอบแทน ในการ
ที่พวกเขาอดทน⁶ และพวกเขาจะได้พบการ
กล่าวคำต้อนรับและสลาม⁷

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا سَلَامًا وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾

¹ ผู้ใดขออุกแกโทษจากการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติ และเขาปรับปรุงแก้ไขตัวเอง อัลลอฮฺ ตะอาลา จะทรงรับการขอภัยโทษของเขา และเขาจะได้รับความโปรดปราน ณ ที่พระองค์

² คือการเป็นพยานเท็จที่ทำให้สูญเสียสิทธิของมนุษย์

³ คือเมื่อผ่านไปยังสถานที่ที่มีการชุมนุมกันในเรื่องไร้สาระ และทำให้เพลิดเพลิน เช่น โรงหนัง โรงละคร การเล่นการพนันการร้องเพลงต้องห้าม

⁴ คือหันหน้าเข้ารับฟังด้วยความตั้งใจและมีจิตใจที่ยำเกรง

⁵ ด้วยการยึดมั่นในการจงรักภักดีต่อพระองค์ และกระทำความดี เพื่อความโปรดปรานต่อพระองค์

⁶ ต่อข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮฺ และปฏิบัติตามด้วยความจงรักภักดี

⁷ ได้รับการกล่าวต้อนรับและการกล่าวสลามจากมะลาอิกะฮฺ

76. โดยพำนักอยู่ในนั้นอย่างถาวร เป็นที่พำนักและที่อาศัยที่น่ายกย่องแก่ๆ

﴿٦٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

77. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระผู้เป็นเจ้าของฉันจะไม่ไยดีต่อพวกท่าน หากไม่มีการวิงวอนภักดีของพวกท่าน¹ เพราะแน่นอน พวกท่านได้ปฏิเสธไม่รับฟัง² ดังนั้นการลงโทษจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

قُلْ مَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ
﴿٦٧﴾ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

¹ พระเจ้าของฉันจะไม่ไยดีต่อพวกท่านดอก ถึงหากจะไม่มีกรวิงวอนนอบน้อมของพวกท่านต่อพระองค์ และการวิงวอนขอความช่วยเหลือของพวกท่านต่อพระองค์ในยามทุกข์ยาก

² เพราะแน่นอนพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาต่อร่อซูลและอัลกุรอาน ดังนั้น การลงโทษจะเป็นสิ่งคู่ควรกับพวกท่านในวันอาคิเราะฮ์